

Kerstcantate
' Knijper en Weltevree '

Een gezongen kerstverhaal

- naar aanleiding van
en geïnspireerd door
' A Christmas Carol ' (1843)
door Charles Dickens -

(Voor de mensen van de kerkgemeenschap van de Handwegkerk
en alle andere mensen)

Teksten: Gert Jan Slump
Muziek: Nico Ph. Hovius
(plus een handvol liedboekliederen)

Amstelveen/Amsterdam, 1999

Eerste zang

(Koor:)

Pas op je tellen

Voor je het weet
zijn je dagen voorbij
en word je bezocht
door het wezen van de tijd

Tijd is en tijd was
tijd wordt en zal zijn
een zandkorrel valt
ongeteld ongezien

Het heden, vandaag
is verleden van wat
ons de morgen verwekt
als een echo van zijn

Het heden, vandaag
is de toekomst van toen
on gezegd ongewis
waarin was leidt tot zijn

Pas op je tellen

(Verteller:)

Luister nu naar een verhaal
dat sinds tijden wordt verteld
Een verhaal dat ons staande
op de drempel van de tijd
een geestige boodschap brengt
Een verhaal over

(Koor:)

Vrekkigheid, zuinigheid
bekrompenheid, kortgeestigheid
hebzucht, behoudzucht
dogma 's en moralen

Ruimhartigheid, goedgeefsheid
ruimdenkendheid, vrijzinnigheid
inkeer, die geest weer
eens lekker laten dwalen

Pas op je tellen

Het laat je niet los

(Kinderkoor:)

Wij zijn voor de donder niet bang
wij zijn voor de geesten niet bang
wij zingen en wij spelen
wij bouwen luchtkastelen

Soms moeten wij van alles
de een zegt 'zus'
de ander 'zo'

Je bent nog maar een kind
dus doe je wat
er wordt verwacht

Maar als het erop aankomt
waar ben je dan?
waar blijf je dan?

Wij zijn voor de donder niet bang
wij zijn voor de geesten niet bang
wij zingen en wij spelen
wij bouwen luchtkastelen

TWEEDE ZANG

(Verteller:)

Eefje Weltevreë was dood
om daarmee te beginnen
Ze was dood als een pier
Bram Knijper, beter bekend als
Abraham Ferdinand Knijper,
was zich daar akelig van bewust
Hij kende Eefje goed
en Eefje hem
Samen hadden zij
het geestelijk huis
' Knijper en Weltevreë '
opgericht
Bij de mensen was het huis
beter bekend als ' Hoi Biblio '
Hier konden mensen
zolang als hun herinnering
terugging
terecht voor hun zieleheil
voor een handvol antwoorden
en tussen de regels door
een passende terechtwijzing:
u moet en u zult
Hier werd sinds de mensen
zich konden heugen
het Woord ' bediend '
dat was en is
ook na de dood van Eefje
' Hoi Biblio '

Maar de mensen
kwamen niet meer
zo veel en
zo vaak als
vroeger
Ja, vroeger,
toen kon je komen om
een vol ' Hoi Biblio '
Maar Bram
hij twijfelde niet
hij ging door

(Koor:)

.....
Alsof er niets veranderd was
alsof niets ooit veranderde
jaar in

jaar uit
kerst in
kerst uit

.....

(Verteller:)

Het was in de dagen voor kerst
en in ' Hoi Biblio '
werd een kerstzang gehouden
Onder het strenge oog van Knijper
steeg een luidkeels gezang op

(Koor/Kinderkoor/gemeente:)

(Gezang 145 liedboek,
Theodotus ' Paradys der Gheestelycke en Kerckelycke Lofsangen, 1627)

Nu zijt wellekome Jesu lieve Heer
Gij komt van alzo hoge, van alzo veer
nu zijt wellekome van de hoge hemel neer
hier al op dit aardrijk zijt Gij gezien nooit meer
Kyrieleis

Herders op den velde hoorden een nieuw lied,
dat Jezus was geboren, zij wisten ' t niet
"Gaat aan gene straten en gij zult Hem vinden klaar
Betlem is de stede, daar is ' t geschied voorwaar"
Kyrieleis

Wijzen uit het Oosten, uit zo verre land
zij zochten onze Here met offerand
z ' offerden ootmoediglijk mirr ' , wierook ende goud
t ' eren van dat kinde, dat alle ding behoudt
Kyrieleis

(Koor:)

Abraham Ferdinand
aan ' Biblio ' je hart verpand
Abraham Ferdinand
de wetten van de overkant
Abraham Ferdinand
de mensen op de norm gebrand
Abraham Ferdinand
het hart verstomd door het verstand

(Verteller:)

Na de kerstzang

in 'Hoi Biblio'
vertrok Bram Knijper
naar zijn huis
voldaan
als altijd
en met de bedoeling
om voorbereidingen te treffen
voor de grote kersthappening
in een vol
'Hoi Biblio'

(Koor:)

Hij moest eens weten
hij moest eens weten
Knijper
Knijper
je moest eens weten

(Verteller:)

Bij aankomst be kroop Knijper
een onbestemd gevoel
zelfs de deurknop
van zijn huis
leek minder vanzelf-
sprekend dan anders
iets zei hem.....

(Koor:)

Bram
Bram....
Knijper ga zitten
probeer wat te rusten
het knapperend haardvuur
de vlammen die kussen
het hout dat verterend
de tijd kort trotserend
het vuur van verlangen
naar eeuwigheidswaan
al wetend geloven
dat niets heeft bestaan
of iemand herinnert
zich, iemand herinnert
zich, iemand
zich.....
..... iemand
.... iemand
.....EEFJE!

(Kinderkoor:)

..... Bram, dat heb je goed gezien

Ik kom hier bij je binnen
als geest wel te verstaan
en kom je nu vertellen
hoe het mij is vergaan

Toen ik hier van de wereld
voorgoed ben heengegaan
kwam ik dus bij de hemel
en zag een geestje staan

Ik vroeg dat geestje: "Ventje,
kun jij me zeggen of
jouw leven in de hemel
het aardse overtrof?"

Toen zei dat geestje: "Ho maar,
zo is het wel genoeg
ik ben de engel Ruben
zeg, ben jij niet te vroeg?"

Hij zei dat in het leven
God mensen kansen geeft
zijn Geest te laten waaien
de Geest die leven geeft

Nu weet je dat wij samen
hard werkten, woekerden
wij wezen toch de mensen
op zonden, fouten en

Wij dachten dat Gods liefde
de mens zo boeien kon
nu zei die engel Ruben
dat hij die dat verzon

toch een ding wel vergeten
moet zijn, want God is goed
zijn liefde is veel groter
zijn Geest geeft mensen moed.

Nu ga ik jou vertellen
wat jou te wachten staat
drie wezens zullen komen
en als je ze verstaat

dan wijzen zij op dingen
van toen en nu en dan

ik ga nu weer, de groeten!
Vat wat je vatten kan

(Verteller:)

Bram zat in zijn stoel
voor het haardvuur
en dacht dat hij
alles gedroomd had
Slaperig geworden
ging hij naar bed
en viel
niet geheel gerust
in slaap

DERDE ZANG

(Koor:)

Slaap zacht, lieve Bram
slaap zacht
de nacht, lieve Bram
de nacht
verbergt, lieve Bram
verbergt
gezichten
als geheimen
in de schoot van de tijd

(Verteller:)

Plotseling schoot Bram overeind
geschrokken
van de gordijnen
die wapperden in de wind
Het raam, wijd open gewaaid
bood ruimte aan
een wonderlijke gestalte
een onwezenlijke verschijning
Een kind nog, ja
een kind,
maar met het gezicht
van een oude en
gerimpelde grijsaard
en dan dat stemgeluid

(Koor:)

IJl ... ijl ... ijl
ijl ... de
ijdel
lucht
en leegte

(Kinderkoor:)

Ik ben het wezen van kerst-toen
je hoeft me niet te vrezen
ik ben voor jou herinnering
aan vroeger, tijd voor deze

Herinnering is oud en grijs
dat noemen ze 'verleden'
maar als je je herinneren kunt
dan wordt verleden heden

De tijd van toen wordt dan weer jong
het heden krijgt een reden
van toen kwam nu en nu en dan
begrijp je het verleden

Nu heb ik wel genoeg gekletst
geef me je beide handen
ik neem je mee naar vroeger-tijd
eens zien waar we belanden

(Koor:)

Ik kan niet vliegen!
je vergist je
je vergist je
ik sta het liefst
met beide benen
op de grond!

(Verteller:)

En zo belandde Bram
aan de hand van het wezen
vol vlieg angst
in de tijd van kerst-toen

(Kinderkoor:)

Abraham, laat maar waaien
en kijk eens heel goed achter je
wat zie je dan, wat zien je dan?

(Koor:)

Kerstfeest met Calvinus
onze oude meester
hij was aanwezig
op die eerste kerstmis
in 'Hoi Biblio'
dat was nog eens kerstmis
de hele zaal zat vol!

(Verteller:)

Van meester Calvinus
hadden Bram en Eefje
de kneepjes van het vak geleerd
Hij had hen geleerd hoe zij
de mensen en

als het meezat
zichzelf
in soberheid en strengheid
konden toewijden aan
de wetten van
de almachtige God
En de mensen
zwoegden en ploeterden zich
het zweet op hun gezicht
zes dagen lang, behalve zondag
want dan kwam iedereen
twee maal
naar ' Hoi Biblio '
Dat hoorde erbij
dat deed je gewoon
daar werd je
gesticht en gevormd

Ook op die kerstochtend
vierden zij kerstmis
in soberheid en strengheid
het feest van de geboorte
van de Redder der Wereld

En Bram keek toe
met tranen in de ogen
hoorde hij hoe onder zijn leiding
de mensen van kerst-toen
vol overgave
hun lied zongen

(Koor, kinderkoor en gemeente:)

(Gezang 139 liedboek,
De Coussemakers Chants populaires des Flamands de France, 1856)

Komt verwondert u hier mensen
ziet hoe dat u God bemint
ziet vervuld der zielen wensen
ziet dit nieuwgeboren kind!
Ziet die ' t woord is zonder spreken
ziet die vorst is zonder pracht
ziet die ' t al is in gebreken
ziet die ' t licht is in de nacht
ziet die ' t goed is dat zo zoet is
wordt verstoten, wordt veracht

Ziet hoe dat men met Hem handelt
hoe men Hem in doeken windt
die met zijne godheid wandelt

op de vleugels van de wind
ziet, hoe ligt Hij hier in lijden
zonder teken van verstand
die de hemel moet verblijden
die de kroon der wijsheid spant
ziet, hoe tere is de Here
die 't al draagt in zijne hand

O, Heer Jesu, God en mense
die aanvaard hebt deze staat
geef mij wat ik door u wense
geef mij door uw kindsheid raad
sterk mij door uw tere handen
maak mij door uw kleinheid groot
maak mij vrij door uwe banden
maak mij rijk door uwe nood
maak mij blijde door uw lijden
maak mij levend door uw dood!

(Kinderkoor:)

Wat zie je Bram
wat zie je Bram
kijk nog eens goed!

(Koor:)

De ogen van de mensen zijn gericht
op Eef en mij, gebonden aan de waarheid
ze kijken blij en vroom maar o, hun hart
hun ziel, hun geest, wat rest er van hun vrijheid?

(Kinderkoor:)

Zie je nog meer?
zie wat je ziet!

(Koor:)

Ik zie mijn goede vrienden van weleer
ook zij geloofden heilig in de waarheid
wij vierden vanaf toen kerst, elk voor zich
en lieten elkaar los, in eigen-wijsheid

.....

Wezen, breng me weg
van deze oude plek
verleden, jong en grijs
ik sta op mijn vertrek

(Kinderkoor:)

Ik heb je gezegd

dit is kerstmis-toen
dat dingen zo zijn
kan ik niks aan doen

(Koor:)

Laat mij met rust
kwel me niet meer
breng me terug
en kom niet weer

(Verteller:)

Uit alle macht
probeerde Bram
het licht van het wezen
van kerstmis-toen
te onderdrukken
Uitgeput door
de inspanning
viel hij in
een diepe slaap

VIERDE ZANG

(Koor:)

Slaap zacht, lieve Bram
slaap zacht
de nacht, lieve Bram
de nacht
verbergt, lieve Bram
verbergt
gezichten
als geheimen
in de schoot van de tijd

(Verteller:)

Bram herinnerde zich
de woorden van Eefje
en wist dat hem
nog twee wezens
te wachten stonden.
Terwijl hij zich dit bedacht
scheen een rossige gloed
onder de deur
zijn kamer in
Toen hij de deur opende
werd hij joviaal toegeroepen
door een vrolijk wezen
zwaar, reusachtig
en zichtbaar in kerstsfeer,
gezeten aan een rijk gevulde dis,
gekleed in een diepgroen gewaad
dat de brede borst van het wezen
niet kon verhullen
Op zijn hoofd droeg het wezen
een krans van hulst
en in de rechterhand
een beker warme wijn

(Koor:)

Zijn ... zijn ... zijn
zijn ... de
wezen ...
zwaar
en tastbaar

(Kinderkoor:)

Ik ben het wezen van kerst-nu

je kent mij uit het heden
ik ben je eigen-tijdse vriend
bij leven dik tevreden

Bestaan dat is het hier en nu
dat noemen ze het heden
en als je dat weer achterlaat
wordt heden snel verleden

Dus leven we gewoon vandaag
en morgen dat is morgen
kom, pak maar wat je pakken kan
vergeet nu al je zorgen

Nu ben ik aan een loopje toe
ga met me mee naar buiten
ik neem je mee naar wat je bent
vergeet niet af te sluiten

(Koor:)

'k sta in mijn hemd, man!
dit is kolder
dit is kolder
de mensen zien
mijn blote leden
wie ik ben!

(Verteller:)

Het wezen van kerst-nu
nam Bram mee
wist hij veel
dat de mensen hem
niet zagen staan

(Kinderkoor:)

Abraham, beide benen
nu sta je stevig op de grond
hoe is dat nu, hoe is dat nu?

(Koor:)

Kerstfeest met genoeg
want het oog dat wil wat
een versierde kerstboom
en een sterk verhaal dat
in 'Hoi Biblio'
wordt verteld met kerstmis

de hele zaal vol ... toch?

(Verteller:)

De tijd had zijn tol geëist
mensen kwamen niet zomaar
meer naar 'Hoi Biblio'
De boodschap van Bram
en wijlen Eefje
kwam niet zomaar
meer binnen bij de mensen
Waarom?

Die vraag hadden Bram
en wijlen Eefje
zich vaak genoeg gesteld
Aan 'Hoi Biblio' kon het
toch niet liggen!
Waarom?

Die vraag stelden ook de mensen
die kwamen en
die niet meer kwamen
Maar echt klikken
deed het niet meer

Behalve op kerstnacht
of kerstochtend
want dan klikte het
soms weer even
- en tot op zekere hoogte -
en dan vierden zij
samen
het feest van het Kind
in de kribbe

En Bram, nog steeds
in de greep van
het wezen van kerst-nu
moest even stevig knijpen
toen hij de mensen van kerst-nu
samen hoorde zingen

(Koor, kinderkoor en gemeente:)

(Gezang 138 liedboek, onzekere herkomst)

Komt allen tezamen
jubelend van vreugde
komt nu, o komt nu naar Betlehem!
ziet nu de vorst der engelen hier geboren.
komt laten wij aanbidden (3 x) die Koning.

De hemelse engelen
riepen eens de herders
weg van de kudde naar 't schamel dak.
spoeden ook wij ons met eerbied 'ge schreden!
komt laten wij aanbidden (3 x) die Koning.

Het licht van de Vader,
licht van den beginne
zien wij omsluisd, verhuld in 't vlees:
goddelijk Kind, gewonden in de doeken!
komt laten wij aanbidden (3 x) die Koning.

O, Kind, ons geboren
liggend in de kribbe
neem onze liefde 'in genade aan!
U die ons liefhebt, U behoort ons harte!
komt laten wij aanbidden (3 x) die Koning

(Kinderkoor:)

Wat is er Bram
wat is er Bram
luister eens goed!

(Koor:)

Ik hoor wat mensen praten op de straat
zij zeggen dat 'Hoi Biblio' de grootsheid
van kerst en wat er al geschreven staat
vermaakte tot een zelfgeschreven waarheid

(Kinderkoor:)

Luister nog eens
hoor wat je hoort!

(Koor:)

Toch zijn er mensen die gebleven zijn
ik hoor ze praten van onzekerheden
ze zoeken wat gemeenschap bij elkaar
en zeggen zachtjes wat zij ooit beleden

.....

Wezen, je vergrijst!
Geef mij je hand en maak
nog voordat je verdwijnt
dat ik mijn bed weer smaak

(Kinderkoor:)

Kerst-nu is gezien

wat is wordt nu was
en tel je tot tien
dan voel je dat pas

(Koor:)

Het is genoeg
ver-tel niet meer
jij was te vroeg
heden, keer weer!

(Verteller:)

En nog voordat Bram
goed en wel
in zijn bed lag
zag hij hoe
het beeld van
het wezen van kerst-nu
vervaagde terwijl
drie mensgestalten
onder het diepgroen gewaad
van het wezen van kerst-nu
vandaan kwamen
en zich verwijderden
de toekomst in

VIJFDE ZANG

(Koor:)

Droom zacht, lieve Bram
droom zacht
de dag die verdrijft
de nacht
het licht, lieve Bram
beschijnt
gezichten
vol geheimen
uit de schoot van de tijd

(Verteller:)

Nog voordat Bram
goed en wel
zijn ogen uitgewreven had
hoorde hij
een zacht ruisen
als van de wind
en zag een wezen
in zijn kamer staan.
Het moest wel
het wezen van kerst-dan
zijn, dacht Bram
Het wezen zei niks
en stond rechtop
in een zwarte pij
De hand van het wezen
wees en wees en wees
slechts vooruit
de leegte in

(Koor:)

Lucht ... lucht ... lucht
lucht ... en
leegte ...
lucht
en leegte

(Kinderkoor:)

Het is het wezen van kerst-dan
een schim met weinig praatjes
en waar die schim op wijzen zal
bestaat ook niet op plaatjes
Bram, kijk je eigen toekomst in

die jij nog moet gaan schrijven
en als je nu eens alles wist
wat zou er overblijven

(Koor:)

Ik sta te beven
op de drempel
op de drempel
wil ik wel zien
wat verder ligt
dan vandaag?

(Verteller:)

En het wezen ging Bram voor
door de straten
langs de mensen
Bram hoorde
Bram zag
het wezen zweeg
en wees alleen vooruit
en stopte
soms even
en wees, en wees

(Kinderkoor:)

Abraham is op zoek naar
alleen maar vast- en zekerheid
wat vindt hij nu, wat ziet hij nu?

(Koor:)

Mensen in de straten
praten over Bram en
wat hij heeft te bieden
en wat er verteld wordt
in 'Hoi Biblio'
maar met al hun vragen
krijgen zij geen gehoor

(Verteller:)

Bram schrok nu echt
Hij dacht dat hij
de juiste antwoorden had
voor de mensen
Maar hij besepte zich nu
dat hij al die tijd

de vragen vergeten was!

.....

Verder schreed het wezen
en verder volgde Bram
de toekomst in
zijn toekomst?
De toekomst van
' Hoi Biblio ' ?

Ze kwamen aan bij
' Hoi Biblio '
Het bleek eerste kerstdag te zijn
- klokslag tien uur -
En Bram kon het niet laten
om het wezen
trots toe te fluisteren;
"Dat is mijn werk!"
Het wezen zweeg verder
en wees Bram naar de ingang:
dichtgespijkerd en
een bord op de deur:

' WEGENS GEBREK AAN BELANGSTELLING
GESLOTEN! '

Het wezen wenkte
en de deuren weken.
Bram ging naar binnen
en keek
en keek nog een keer
en stamelde:
"Niemand,
... niemand!
De mensen, waar zijn ze?
Het kan toch niet
dat ze ' Hoi Biblio ' vergeten zijn,
dat ze kerst vergeten zijn?
Hier gebeurde het toch?
Hier moest je toch zijn?
Als het even kon elke zondag
maar in elk geval met kerstmis?"
Bram ging zitten
op een van de lege, stoffige banken
en werd stil
misschien wel voor het eerst hier
En in die stilte
hoorde hij plotseling
hoe buiten de vier muren
van ' Hoi Biblio '
op straat een groep mensen

zomaar zong

(Koor, kinderkoor en gemeente:)

(Gezang 143, F. Gruber, 1818, J. Yserinkhuizen, vrij naar J. Mohr)

Stille nacht, heilige nacht
Davids Zoon, lang verwacht,
die miljoenen eens zaligen zal
wordt geboren in Betlehems stal
hij, der schepselen Heer (2 x)

Hulploos Kind, heilig Kind,
dat zo trouw zondaars mint
ook voor mij hebt G ' Uw rijkdom ontzegd
wordt G ' op stro en in doeken gelegd.
leer m ' U danken daarvoor (2 x)

Stille nacht, heilige nacht
vreed ' en heil wordt gebracht
aan een wereld, verloren in schuld,
Gods belofte wordt heerlijk vervuld
amen, Gode zij eer! (2 x)

(Kinderkoor:)

En Bram die zweeg
en Bram die zweeg.
toen werd het stil

.....
.....

(Koor:)

Aardse stilte
toekomst ongewis
spel van mensen
tijd die nog niet is

(Verteller:)

En nog één keer
strekte het wezen
de hand uit
naar buiten
de muren van ' Hoi Biblio '
En Bram volgde
en buiten zag hij
mensen zoekend
naar een beetje liefde
naar een beetje veiligheid

naar een beetje geestigheid
naar een beetje
meer dan het gewone

(Koor:)

De mensen buiten zoeken naar een plek
waar zij iets van het ongewone vinden
de oorsprong en de hemel en het Licht
zij laten zich door dogma ' s niet meer binden

(Verteller:)

En Bram zweeg verder
en voelde dat ' Hoi Biblio '
die plek had kunnen zijn
voor deze mensen
Als ...
Als ...

ZESDE ZANG

(Koor:)

Als toen ...
als nu ...
als dan ...

Ik zal leven
in verleden
in het heden
in de toekomst!

(Verteller:)

Bram werd wakker
op zijn bed
en kneep zich
eens goed in de arm
en keek
eens goed om zich heen:
de wezens waren verdwenen!
Maar het wezen
van de wezens
liet hem niet meer los
Bram gooide
op dat moment
alle luiken open
en begaf zich op straat
Hij schoot de eerste
de beste voorbijganger aan
en vroeg wat voor dag het was
Het was eerste kerstdag.
Die was dus nog niet voorbij!

(Koor:)

Dan heb ik nog een boel te doen
voordat de mensen straks gaan komen
't is over met het goed fatsoen
nu gaat de Geest ruimhartig stromen.

(Kinderkoor:)

De mensen zien hem gaan
die Bram-van-weet-je-wel
hij huppelt over straat
da 's kras, vertel, vertel!

Die Bram-van-weet-je-wel

die straalt van oor tot oor
hij zingt maar: "Tel, tel, tel"
en loop dan lachend door.

Wat zou er met hem zijn
wij zijn nieuwsgierig hoor
en kerst, dat is best fijn
zeg, gaat dat feest nog door?

(Verteller:)

En zo stroomde
'Hoi Biblio' vol
en zo kon het gebeuren
dat op de eerste kerstdag
Abraham Ferdinand Knijper
de mensen welkom heette
en hij vertelde
van het feest van het Kind
dat aangebroken was
en van de Geest
dat vanaf dat moment
die Geest ruim baan zou maken
en dat vanaf dat moment
iedereen mee mocht doen
en dat kerst
het eerste feest van de Geest
mocht zijn
het Koninkrijk van de Hemel
op aarde tastbaar
geworden als een kind

(Koor:)

Leven uit de toekomst
geven uit belofte
delen in verwachting
leven uit de Geest
En de Geest
daalde neer
als een duif
op het Kind
van de kribbe
en de toekomst
mag nu worden
het verleden
en het heden
in het teken
van de toekomst
de belofte

(Verteller:)

En even gunde Bram
zich een moment
om weg te dromen
en even keek hij
omhoog naar de binten
van het dak
en daar meende hij
de gedaante van Eefje te zien
en naast haar een engeltje
- het zou toch niet waar zijn
dat moest wel de engel Ruben zijn! -
Ze zwaaiden naar elkaar
en een heimelijke knipoog
was voldoende om
elkaar te begrijpen
Bram kon een glimlach
niet onderdrukken
en riep toen snel:
"Kom laten we iets zingen!"

(Koor, kinderkoor en gemeente:)

(Gezang 140 liedboek ontstaan plm. 800, vertaald door J.W Schulte Nordholt/14e eeuw - bij
Valentin Triller, 1555)

Prijst de Heer die herders prijzen
die in 's hemels paradijzen
alle eng'len eer bewijzen,
hier op aarde daalt Hij neer

Geef de Koning van uw leven
wat de koningen Hem geven
breng uw schatten de verheven
in de stal geboren Heer

Laat uw loflied samenvallen
met het lied der heilgen allen
dat de hemelen weerschallen
van die jubelende wijs

Aan de Koning uitverkoren
uit een maagd voor ons geboren
moet ons hele hart behoren
onze lof en eer en prijs

(Verteller:)

En zo kwam het
dat in 'Hoi Biblio'
sinds die eerste kerstdag
een nieuwe geest
doorgebroken is

(Koor:)

En
alle mensen
of ze kwamen
met hun vragen
zekerheden
weten en
niet weten
schuchter zoekend
soms iets voelen
stil zijn, even
geven ne-
men, delen

(Verteller:)

En hoe het verder is gegaan
met 'Hoi Biblio' ?
Ik zou het u niet
kunnen ver-tellen
Wel weet ik
dat van Bram
werd en wordt verteld
dat hij als geen ander
wist hoe kerstmis
gevierd kon worden!
En laat dat nu ook
van ons gezegd
mogen worden!

(Koor, kinderkoor, gemeente)

Gods zegen zij
over ons allen
over ieder van ons!

Moge dan dit kerstfeest
een vrolijk kerstfeest zijn
kerstfeest voor iedereen!